

съгласяватъ; това е особната митарственна тарифа, която нашата държава тръбвало да приеме и наложи на всички индустриални произведения, които се внасятъ въ земята ни. Това разногласие и неопределъленостъ въ искаанията си показва че печатното слово въ този случай искусственно по-вече подига този въпросъ и обществото ни още слабо се интересува съ положението на нашата индустрия и малко го вълнуватъ по-политико-економическите въпроси. Ако печатното слово само прогласява искаанията на нашето общество да се подига индустрията ний щъхме да видимъ слѣдъ думитъ и дългитъ статии да доде редътъ на частната инициатива, а именно сгрупуване на капитали и отварянето на такива фабрики, които ще дадатъ работа на много работници, ще увеличатъ капиталитъ и дадатъ поне косвена полза на цѣлия народъ. Нъ такова нѣщо ний не виждами. Частната инициатива е нищожна или ако се е проявила негдъ, тя е отъ особенъ родъ и съ нищо не ще помогне на испадналата наша индустрия. Имаме вече нѣколко дружества и частни лица, които сѫ открили фабрики и работятъ разни предмети, нъ това начало е така малко, че не е създalo и най-малкото движение между нашата индустрия; то е като капка въ морето. Разните фабрични и др. индустриални произведения се внасятъ все въ по-голямо и по-голямо количество и на мѣстните пазари не намирани произведенията на нашите фабрики и работилници. Нашето население дава всяка година милиони на чуждите фабриканти и у насъ никой не иска да отвори такава фабрика, която само въ страната ни ще прави обращение по 2—4 милиона лева. Само за захаръ нашето население харчи годишно около три милиона лева и нѣколко захарни фабрики би имали редовна и добра работа, биха направили нѣщо. Нъ само за захаръ ли даваме два три милиона лева. За готови горни дрѣхи и за разни материи ний давами 3—4 милиона лева годишно при всичко че у насъ има вече нѣколко фабрики за шафаци и др. материи. Участието на нашето общество при подиганието на индустрията не е такова, каквото ни се представлява отъ нашия печатъ. Въ срѣдата на това общество и до днесъ не излѣзоха здрави и енергични сили да откриятъ фабрики и изработватъ поне нѣкой отъ главните вносни предмети. Едва въ края на 1893 г. се дадоха отъ Н. Сѣбр. нѣкой